

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 637/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Andreou Chorvátovou Nagyovou, Kozárovce 632, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Up/1384/2024 z 2. júla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 18. septembra 2025 sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) napadnutým uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje zrušenie napadnutého uznesenia okresného súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie, ako aj priznanie náhrady trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ vystupoval v procesnom postavení žalovaného, proti ktorému sa žalobca domáhal zaplataenia 3 188,93 eur. Okresný súd ako upomínací súd vydal vo veci 14. augusta 2024 platobný rozkaz sp. zn. 11Up/1384/2024, ktorým zaviazal sťažovateľa na zaplataenie istiny s príslušenstvom. Posledný deň lehoty na podanie odporu proti platobnému rozkazu pripadol na 4. september 2024.
3. Odpor podal sťažovateľ elektronicky, a to mailom na elektronickú adresu okresného súdu, ako aj prostredníctvom elektronických služieb Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky 5. septembra 2024 spoločne s návrhom na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odporu,

v ktorom uviedol, že 4. septembra 2024 v čase od 20.00 h až do 24.00 h bol výpadok systému, ktorý mu znemožnil urobiť elektronické podanie.

4. Napadnutým uznesením okresného súdu bol návrh sťažovateľa na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odporu zamietnutý.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ argumentuje, že podaním odporu do elektronickej schránky okresného súdu boli splnené podmienky uvedené v § 11 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“).

6. V návrhu na odpustenie zmeškania lehoty sťažovateľ argumentoval tým, že v posledný deň lehoty sa od 20.00 h do 24.00 h pokúšal odoslať elektronické podanie, no v dôsledku výpadku elektronických služieb sa mu to nepodarilo. Okresný súd sa pritom odvoláva na vyjadrenie odboru ServiceDesk ministerstva spravodlivosti, v ktorom sa uvádza, že systém e-Žaloby bol 4. septembra 2024 v inkriminovanom čase dostupný, no nevysporiadal sa s tvrdením sťažovateľa a predloženým dôkazom snímky obrazovky urobenej v čase 23.19 h, podľa ktorej portál nefungoval.

7. Argumentuje ďalej oznámením na webovej stránke ministerstva spravodlivosti, podľa ktorého 4. septembra 2024 v čase do 16.00 h do 20.00 h nebolo možné prihlásenie do elektronických služieb rezortu.

8. Za porušenie svojich práv považuje sťažovateľ aj to, že nemal možnosť sa s vyjadrením ministerstva spravodlivosti oboznámiť a vyjadriť sa k nemu. Okresný súd sa podľa sťažovateľa nezaoberal argumentáciou k dôvodom zmeškania lehoty.

9. Okresný súd sa napokon podľa sťažovateľa nevysporiadal ani s jeho argumentáciou, že odpor podal včas, ak ho podal 4. septembra 2024 elektronicky do oficiálnej mailovej schránky upomínacieho súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Ústavný súd sa oboznámil s napadnutým uznesením okresného súdu, aby posúdil zlučiteľnosť jeho obsahu s limitmi čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, t. j. posudzoval jeho ústavnú udržateľnosť. Sťažovateľ argumentuje nevysporiadaním sa okresného súdu s jeho námietkami (body 6 až 9 tohto uznesenia), ktoré robí napadnuté uznesenie arbitrárnym a nepreskúmateľným. Ústavný súd považuje námietky sťažovateľa za nedôvodné z nasledujúcich dôvodov:

11. Ustanovenia zákona o upomínacom konaní poskytujú alternatívny spôsob riešenia sporov o peňažné plnenie a upravujú výlučne elektronické konanie, v ktorom sa rozhoduje o vydaní platobného rozkazu. Ide o elektronickú alternatívu k už existujúcemu režimu platobného rozkazu podľa Civilného sporového poriadku. Zákon predpokladá posielanie návrhov vo forme štandardizovaných elektronických formulárov zverejnených na webovom sídle ministerstva spravodlivosti. Štandardizované formuláre sprevádzajú celé konanie, a to aj pre prípad podania

odporu, ak je tento podaný elektronickými prostriedkami. Vzhľadom na to, že ide o alternatívny spôsob riešenia konkrétneho druhu sporov, ktorého účelom bolo najmä urýchlenie vyriešenia určitej sporovej agendy, zákonodarca vyžaduje pre tento typ súdneho konania formálnu prísnosť v podobe formulárového konania (m. m. IV. ÚS 270/2025).

12. Porušenie formálnej prísnosti pritom zákon o upomínacom konaní rovnako prísne aj sankcionuje bez možnosti uplatnenia moderácie. Podľa § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní ak sa odpor podáva elektronickými prostriedkami, musí byť podaný prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, ktorý musí byť autorizovaný podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov.

13. V reakcii na už uvedené považuje ústavný súd námietku sťažovateľa obsiahnutú v bode 9 tohto uznesenia za neopodstatnenú. Okresný súd sa síce k námietke o tom, že odpor podal sťažovateľ do oficiálnej mailovej schránky upomínacieho súdu, v napadnutom uznesení osobitne nevyjadril, no uvedené je bez právnej relevancie na výsledok konania, a to s prihliadnutím na skutočnosť zanedbania zákonnej povinnosti zo strany sťažovateľa. Odpor sa v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami totiž podáva elektronicky prostredníctvom na to určeného formulára zverejneného na webovom sídle ministerstva spravodlivosti s príslušnou autorizáciou. Túto podmienku nespĺňa podanie odporu elektronickými prostriedkami prostredníctvom mailovej schránky. Uvedená absencia vedie k následkom predikovaným v § 12 ods. 1 písm. c) zákona o upomínacom konaní a k odmietnutiu odporu.

14. Postup okresného súdu v intenciách príslušného zákona vyžadujúceho si uplatňovanie formalizmu, pri ktorom nemožno uvažovať o porušení základných ľudských práv (II. ÚS 443/2024, II. ÚS 431/2025, IV. ÚS 270/2025), vylučuje ústavnú relevantnosť námietky sťažovateľa o tom, že jeho tvrdeniami o podaní odporu elektronicky do mailovej schránky okresného súdu sa okresný súd v napadnutom uznesení nezaoberal. Ani prípadné náležité odôvodnenie tejto námietky by totiž nemohlo privodiť vo vzťahu k sťažovateľovi iný výsledok ako ten, ktorý pre neho predstavuje vo výsledku napadnuté uznesenie okresného súdu.

15. Rovnako námietky obsiahnuté v podstatnom v bodoch 6 až 8 tohto uznesenia, ktorými sťažovateľ atakuje absenciu odôvodnenia k ním predloženej argumentácii, nie sú dôvodné.

16. Po preskúmaní relevantných častí odôvodnenia napadnutého uznesenia ústavný súd konštatuje, že okresný súd sa náležitým spôsobom zaoberal existenciou ospravedliteľného dôvodu zmeškania lehoty na podanie odporu zo strany sťažovateľa, v rámci ním prezentovanej argumentácie upriamil svoju pozornosť na to, či dôvodom zmeškania procesného úkonu bola objektívna situácia vyvolaná nepredvídateľnými okolnosťami nezávislými od vôle sporovej strany, resp. jeho právneho zástupcu, pritom dospel k záveru o tom, že nie sú naplnené podmienky na odpustenie zmeškania lehoty.

17. Svoj záver okresný súd založil na zistených skutočnostiach vyplývajúcich z podania ministerstva spravodlivosti, podľa ktorých ministerstvo v posledný deň lehoty na podanie odporu nedetegovalo poruchu ani odstávku systému. V konkrétnostiach k podaniu sp. zn. 11Up/1384/2024 s číselným označením 0916280624 bolo zdôraznené, že podanie bolo vytvorené 4. septembra 2024 o 22.11 h, pričom najbližší pokus o odoslanie podania bol evidovaný 5. septembra 2024 o 13.02 h,

čo odôvodňuje záver o tom, že k zmeškaniu lehoty došlo v konkrétnych okolnostiach veci zo subjektívnych dôvodov.

18. Sťažovateľ spochybňuje už uvádzané odôvodnenie napádaného rozhodnutia ním predloženými dôkazmi, ku ktorým sa okresný súd nevyjadril. K ústavnej sťažnosti pritom pripojil ako dôkazy listiny, ktoré majú spochybniť ústavnú udržateľnosť napadnutého uznesenia okresného súdu.

19. Aj napriek notoriete o tom, že ústavný súd nie je súdom skutkovým, a teda v zásade nevykonáva dokazovanie, môže vo veci sťažovateľa skonštatovať, že obsahom prílohy zobrazujúcej snímku obrazovky urobenej 4. septembra 2024 v čase o 23.19 h je detail podania s názvom „*odpor p [REDACTED] c/a [REDACTED]*“ so stavom podania „rozpracované“ a údajmi o vyhotovení podania 4. septembra 2024 o 22.11 h a o úprave podania 4. septembra 2024 o 22.36 h. Obsah prílohy však *prima facie* nie je spôsobilý preukázať záver predložený sťažovateľom o tom, že portál ministerstva spravodlivosti nefungoval (bod 6 tohto uznesenia).

20. Nedôvodná je námietka sťažovateľa akcentujúca oznámenie ministerstva spravodlivosti o plánovanej odstávke elektronických služieb 4. septembra 2024 v čase od 16.00 h do 20.00 h, a to vzhľadom na to, že oznam o plánovanej odstávke nie je bez ďalšieho spôsobilý preukázať skutočnú odstávku elektronických služieb, a to dokonca v čase mimo plánovanej odstávky, ako to tvrdí samotný sťažovateľ, keď uvádza, že systém stále nefungoval 4. septembra 2024 o 23.19 h.

21. Z podstatnej časti napadnutého uznesenia okresného súdu vyplýva, že tento jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na kľúčové právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany súvisiacim s návrhom sťažovateľa na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odporu. Okresný súd sa zaoberal v kontexte zásadnej skutočnosti týkajúcej sa existencie ospravedliteľného dôvodu zmeškania lehoty všetkými pre posúdenie veci podstatnými okolnosťami, pričom napádané rozhodnutie má dostatočný skutkový a právny základ.

22. Za týchto okolností preto nevysporiadanie sa s argumentáciou sťažovateľa, ktorej zjavne chýba právna relevancia k predmetu rozhodovania, nemôže viesť k záveru o tom, že okresný súd porušil právo sťažovateľa na súdnu ochranu či na spravodlivé súdne konanie.

23. Napokon ani námietka atakujúca vo svojej podstate princíp kontradiktórnosti (bod 8 tohto uznesenia) nie je podľa názoru ústavného súdu dôvodná, zvýrazňujúc predovšetkým skutočnosť, že kontradiktórnosť nemá absolútny charakter, pretože existujú aj výnimky z uvedeného pravidla, kde okolnosti prípadu alebo procesnej situácie vylučujú uplatňovanie tejto zásady (napr. rozhodnutie sp. zn. III. ÚS 481/2012, m. m. IV. ÚS 16/2021, IV. ÚS 277/2022).

24. Obdobne aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre už pripustil, že právo na kontradiktórne konanie nie je absolútne a jeho rozsah sa môže líšiť v závislosti od špecifických okolností prejednávanej veci (porovnaj napr. rozsudky ESLP vo veciach Čičmanec proti Slovenskej republike, č. 65302/11 z 28. 6. 2016, bod 59, Vokoun proti Českej republike, č. 20728/05 z 3. 7. 2008, bod 26).

25. Podstatnou pre rozhodnutie ESLP o neporušení práva na kontradiktórnosť konania z dôvodu nedoručenia vyjadrenia druhého účastníka konania bola v niektorých prípadoch aj absencia argumentácie sťažovateľa o tom, že by mu nedoručením vyjadrenia druhého účastníka

a nemožnosťou zaujať k nemu stanovisko bola spôsobená škoda či ujma (k tomu pozri rozsudok ESĽP vo veci Verdú Verdú proti Španielsku, č. 43435/02 z 15. 2. 2007, bod 28).

26. Na podklade už uvádzaného preto s prihliadnutím na skutočnosť absencie právne relevantných námietok sťažovateľa (body 6, 7 a 9 tohto uznesenia), ktoré by boli spôsobilé spochybniť skutočnosť uvádzané v samotnom podaní ministerstva spravodlivosti, z ktorého okresný súd v zásade vychádzal, nemôže mať ani prípadné nedoručenie tohto stanoviska na vyjadrenie sťažovateľovi právny význam.

27. Vzhľadom na už uvádzané predbežné závery k jednotlivým námietkam sťažovateľa ústavný súd ústavnú sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, keďže medzi namietaným porušením označených práv a napadnutým uznesením okresného súdu nezistil takú príčinnú súvislosť, ktorá by odôvodňovala prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie.

28. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo opodstatnenie rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa uvedených v ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. novembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu